

brand. Han skriver, at han blev afhentet Kl. 4 om Morgenen fra sin Bopæl paa Østerbro af 2 Politibetjente og ført til Politiarresten. Han forklarer — og jeg skal gjøre opmærksom paa, at denne Skrivelse ogsaa staaer i Berlingske Tidende med Navns Underkrift, strax efterat min Interpellation her ifjor havde fundet Sted —, at han her maatte staae som en stor Forbryder til Skue for Alle, som gik igjennem Politikammer salen, med en Betjent ved Siden af sig, uden at maatte tale med Noget, og at her maatte han blive staaende saaledes til Kl. 3 om Eftermiddagen. Først da blev der spurgt ham om Forskjelligt, hvorefter det blev sagt ham, at han maatte blive Matten over. Om Matten bleve hans Klædningsstykker tagne fra ham efter først at være blevne undersøgte, og der blev givet ham et Par Madratser at ligge paa, men da han lagde sig paa dem, blev han aldeles fylbt med Utøi. I denne Situation maatte han forblive i 5 Dage og Nætter, uden at der i denne Tid blev spurgt ham om et eneste Ord, og som det hedder, først paa den femte Dag Kl. 5 om Eftermiddagen blev han afhørt af Assessor Røbbe, der behandlede ham som den største Forbryder, hvorefter der blev decreteret Arrest paa hans Person. I Arresten lukkede en Vægter et lille Vindue op ved Loftet, og da der fandtes en Lustrist i Gulvet, frembragtes der ved et fuldstændigt Lustratræk, som var utaaleligt. Den første Aften, da han blev indført i denne Celle, var der en Briz med noget Halm i, som var oplaaet til Væggen; han bad Vægteren om at lukke dette Sengested ned, da han efter disse 5 Dages og Nætters Vivonakeren trængte til Hvile, men Vægteren svarede ham, at han kunde ligge paa Gulvet. I de første fire Dage efter hans Arrestation fik han leveret et Stykke Rugbrød og en Skeefuld Salt, hvorhos der stod en Leerkop med Vand. Om Middagen siger han, at han fik en Staal Mad, der saae ud til snarere at passe for Dyr end for Menneker. Han var ude af Staud til at nyde Noget deraf, og det har i det Hele taget heller ikke været appetitligt. Han fortæller fremdeles, at man tog hans Hat fra ham, og at han, naar han skulde gaae fra Arresten ned i Forhørsværelset, maatte gaae med blot-

et Hoved med en Politibetjent ved Siden. Han var Borger i Staden, Lieutenant i Brandcorpsen, og man kan altsaa tænke sig, hvor krænkende det har maattet være for ham, der var bekendt og kunde møde mange Bekjendte, at vise sig i den Stilling med en Politibetjent ved Siden. Han siger, at det under alle mulige Trudsel blev ham, Wulff, paaduttet, at han havde sat Ild paa sin egen Gaard. Med Hensyn til sin Kone forklarer Wulff, Manden: at hun blev tilsagt at møde og af Røbbe talt saaledes: „Nu har Deres Piger mødt for mig, og af den Forklaring, disse har givet, seer jeg, at De har forledet dem til at afgive falske Forklaringer for mig; det er for Dem 2 Aar i Børnehuset. Nu er det afgjort, De bliver her med det Samme. Jeg vidste, at det vilde gaae saaledes; De er et frækt Fruentimmer, jeg kender Dem godt fra Fortiden.“ Det bemærkes her af Hr. Wulff, at hans Kone var i høifrugtsommelig Tilstand. Disse Erklæringer, som foreligge offentlig, har jeg villet sammenstille med Hr. Assessorens Fremstilling af, hvor human han er med Hensyn til de Vedkommende, han har havt under Behandling.

Jeg skal endelig give en Oversigt over, hvad der i det Hele er godtgjort; jeg skal anføre, hvad der ved disse usfuldkomne Oplysninger fuldstændigt er godtgjort. Det er oplyst, at der i 1858 brugtes Arresten af den Bestaffenhed, at de senere ere nedlagte og ikke mere maae bruges, uagtet der er stor Trang til Arresten; at der ogsaa om Vinteren brugtes Værreksklæder til Fangerne efter Dommerens Ordre, medens disse Værreksklæder senere ere ganske aflastede; at der brugtes en usfuldkommen Tørringsmaade, naar Arrestanternes Skjorter vaskedes, hvorfor der senere er anskaffet en hensigtsmæssigere Kaffelovn til dette Brug; at der hensattes Forbrydere hos Arrestanter, der ikke vare kjendt skyldige, og det, uden at Arrestantprotocollen tilførtes Noget derom, at Arrestanterne mindst 2 Gange ugentlig om Vinteren maatte overøse Arrestgulvet med Vand, som de atter maatte tørre op, og de forbleve i denne fugtige Uddunstning under den videre Tørring ved Kaffelovnsvarme, eller til de tørredes af den blotte Lufts Paavirkning; at den reglementerede Kost